

РЕШЕНИЕ

№ 808

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разглежда докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20221110156910 по описа за 2022 година

При условията на кумулативно обективно (чл.210 ,ал.1 ГПК) и субективно съединяване (чл.215 ГПК) са предявени *положителни установителни иски* по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1,предл.1 ЗЗД във връзка с чл.240 ЗЗД във връзка с чл.286 ТЗ и чл.86,ал.1 ЗЗД.

С исковата молба **ищецът** „П.К. е предявил установителни иски *да бъде признато със сила на присъдено нещо*, че ответникът му дължи следните суми : **670, 47 лв**, представляваща *главница* по Договор за потребителски кредит № ****г. между страните; **77,09 лв**, представляващи *мораторна лихва* за периода от 11.09.2020г. до 10.02.2022г. ; **99,14 лв**, представляваща *договорно възнаграждение* по същия договор за периода от 10.07.2021г. до 10.02.2022г.; **160 лв**, представляващи *възнаграждение за ползвана допълнителна слуга „Флекси”* по същия договор , и **256 лв**, представляващи *възнаграждение за ползвана допълнителна слуга „Фаст”* по същия договор , заедно със законната лихва върху тази сума от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК - 30.03.2022г. до окончателното плащане , както и разноските по делото, *за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 16741/20122г. по описа на СРС,68 състав*, срещу която е предявено възражение по чл.414 гПК от длъжника (ответник по настоящото дело)

В хода на съдебното производство пълномощникът на ищцовото дружество поддържа предявените иски. В заседанието на 15.12.2023г. , в което е даден ход по същество на делото, не е присъствал представител на ищеца, но с писмена молба от 07.07.2023г. юрисконсулт на ищеца е пледирал за уважаване на исковите.

Ответникът Ф. Б. А. *оспорва* предявените искове по основание и по размер според изявленията на пълномощника й в депозирания на 07.12.2022г. отговор на исковата молба. Предявени са възражения за нищожност на процесния договор поради противоречие с добрите нрави и поради нарушение на чл.11,ал.1,т.9 , т.10, т.11 и т.12 ЗПК във връзка с чл.22 ЗПК, поради което с оглед чл.23 ЗПК ответникът като потребител дължи връщане само на получената в заем сума , но не и лихви и други разходи по кредита. Посочва се , че ответникът е извършвал плащания по договора 1 619, 18 лв , с което е погасил изцяло главницата по кредита от 1 200 лв , а ищецът е получил без основание 419, 18 лв , които следва да върне на ищеца. Предявени са и възражения за нищожност на клаузите за допълнителните услуги „Флекси” и „Фаст” и поради нарушаване на чл.10а, ал.2 ЗПК , която забранява на кредитодателите да събират такси и комсионни за действия , свързани с усвояването и управлението на кредита. Предявени са и възражения за нищожност на клаузите от договора относно годишния процент на разходите (ГПР) и размера (процента) на договорната възнаградителна лихва. Обосновава се становище , че нищожността на тези клаузи води до нищожност на целия договор. Предявено е и възражение за недействителност по чл.22 във връзка с чл.10, ал.1 ЗПК , чл.11,ал.1,т.7-т.20 и т.20 ЗПК и чл.12,ал.1,т.7-т.9 ЗПК на процесния договор поради липсата на точно определяне на възнаградителната лихва и ГПР.

С отговора на исковата молба, т.е. *писмено и в срока по чл.131,ал.1 ГПК* Ф. Б. А.е предявил **НАСРЕЩЕН ИСК (чл.211 ГПК)** , с който претендира да бъде осъден „П.К. да му заплати сумата от **609,79 лв**, която според Ф. Б. А. е *платена без основание* на „П.К., тъй като не е дължал уговорените лихви , допълнителни възнаграждения и цени на допълнителни услуги по процесния договор , който според него е нещожен поради противоречие със закона и добрите нрави и поради наличие на неравноправни клаузи относно определянето на ГПР и лихвата.

С протоколно определение , постановено в откритото заседание на 15.12.2023г. , е ПРИЕТ ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ НАСРЕЩНИЯ ИСК (ЧЛ.211 ГПК).

С протоколно определение , постановено в откритото заседание на 15.12.2023г. , на основание чл.214,ал.1 ГПК е допуснато увеличление на размера на насрещния иск съгласно искането на пълномощника на ищеца по този иск.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ответника оспорват първоначалните искове и поддържат насрещния иск. При устните състезания в заседанието на 15.12.2023г. адвокат на ответника е пледирал за отхвърляне на първоначалните искове и за уважаване на насрещния иск. Доводи за неоснователността на първоначалните искове и за основателността на насрещния иск са посочени и в депозирания на 21.12.2023г. писмена защита от адвокат на ответника.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК намира за установено следното :

Относно допустимостта на исковете :

Предявените установителни иски са ДОПУСТИМИ.

За ищеца е налице правен интерес от предявяването им , тъй като това е негово задължение по чл.415,ал.1 ГПК поради *оспорването* в срока по чл.414,ал.2 ГПК от длъжника на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК в заповедното гр.д. № 16741/2022г. по описа на СРС, 68 състав. Според изричните разпоредби на чл.416,изр.1 ГПК/редакция – ДВ, бр. 42/2009г. / и чл.422,ал.1 ГПК искът по чл.415,ал.1 ГПК е *установителен* , а не осъдителен.

Относно процесуалния ред за разглеждането на исковете :

Както е посочено и в определението по чл.140 ГПК , въпреки че предявените *установителни иски* по чл.422 ГПК във връзка с чл.240 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД произтичат от търговска сделка по смисъла на чл.286,ал.1 ТЗ, делото следва да бъде разгледано по *общия исков ред* по чл.124 и сл. ГПК , а не по реда на особеното исково производство по чл.365 и сл. ГПК, тъй като всеки от субективно съединените иски е родово подсъден на районен , а не на окръжен съд (чл.103 ГПК във връзка с чл.104,т.4 ГПК).

Относно основателността на исковете:

Предявените установителни иски са ОСНОВАТЕЛНИ.

Кта писмено доказателство по делото е приет *Договор за потребителски кредит № ****г.* , сключен от ищцовото дружество като кредитодател и ответника като кредитополучател, който не се оспорва от ответника. *Ответникът не оспорва автентичността на подписа му върху кредитния договор.*

Ответникът не оспорва , че е подисал договора за кредит от 10.08.2020г., както и декларациите към него. Следователно процесният договор за кредит е валидно сключен от страните.

По делото е безспорно *сключването и съдържанието* на *Договор за потребителски кредит № ****г.* между страните. Този договор е представен по настоящото дело , като ответницата *не е оспорила нито сключването му (подписването му)*, нито *съдържанието* му.

Договорът за потребителски кредит от 10.08.2020г. е сключен въз основа на *Искане за отпускане на потребителски кредит П.К. Стандарт №40000906854, подадено на 08.08.2020г.* от ответника, подписано от него (представено с есковата молба-б.с.). Това искане за кредит не се оспорва от ответника. Няма спор и това се установява при съпоставяне на съдържанието на искането за кредит от 08.08.2020г. и на договора за кредит от 10.08.2020г. , че основните параметри на кредитния договор са същите , каквито са поискани от ответника.

С подписването на *Декларация А към договора за кредит* ответникът е декларирал , че са му предоставени : „1) безвъзмездно, на хартиен носител , в ядсна и разбираема форма на български език – информация във формата на Стандартен европейски формуляр; 2)

разяснения , които са му дали възможност да прецени доколко предлаганите продукти съответстват на неговите възможности и финансово състояние; 3)разяснение на преддоговорната информация, основните характеристики на предлаганите продукти и въздействието , което могат да окажат върху него в това число последиците в случай на просрочени плащания ; 4)разяснения на пакета от допълнителни услуги, които кредитодателят може да предостави на кредитополучателя по негово искане , както и правата на задълженията му по тях.

С подписването на *Декларация Б към договора за кредит* ответникът е декларирал , че е запознат предварително с Общите условия на „П.К. към договорите за потребителски кредит за физически лица и ги приема.

С подписването на *Декларация Г към договора за кредит* ответникът е декларирал , че е уведомен и разбира , че изборът на пакет от допълнителни услуги не е условие за сключване на договора за потребителски кредит или условие за получаването му при предлаганите условия , като декларира , че е разбрал съдържанието на избрания пакет допълнителни услуги и потвърждава с подписа си този избор. Следователно възражението на адвоката на ответника за „натрапване” на допълнителния пакет услуги на доверителя му се оповергава от удостовереното в подписаните от доверителя му документи.

С подписването на *Декларация Д към договора за кредит* ответникът е декларирал , че е запознат с видовете и размерите на дължиите по договора такси съобразно тарифата за таксите.

По силата на Договора за потребителски кредит П.К. Стандарт” № ****г. ищцовото дружество е предоставило на ответника Ф. Б. А. потребителски кредит в размер на 1 200 лв, като ответникът е следвало да плаща 18 месечни погасителни вноски с размер от 141, 95 лв с падеж 10-то число на съответния месец. Уговореният ГПР е 48,89 % , а уговореният годишен лихвен процент а 41 % . По искане на ответника са му предоставени услуга „Фаст” на стойност 360 лв и услуга „Флекси „ на стойност 576 лв. Цялата дължима сума по кредита е 2 555, 18 лв , в която е включено и възнаграждение за закупения пакет от допълнителни услуги , което е платимо чрез месечните погасителни вноски. Конкретните падежи и размери на всяка погасителна вноска са посочени в Погасителния план към кредитния договор , подписан от страните.

Не е налице недействителност на процесния договор по смисъла на чл.22 във връзка с чл.10, ал.1 ЗПК , чл.11,ал.1,т.7-т.20 и т.20 ЗПК и чл.12,ал.1,т.7-т.9 ЗПК , тъй като тези правни норми не са нарушени в конкретния случай, доколкото процесният договор е сключен в *писмена форма*, на *хартиен* носител, по *ясен и разбираем* начин, с четлив шрифт (с което е спазен чл.10,ал.2 ЗПК) и съдържа общия размер на кредита и условията за усвояването му (чл.11,ал.1, т.7 ЗПК и чл.12,ал.1,т.7 ЗПК) , лихвения процент по кредита, който е фиксиран , както условията за прилагането му (чл.11,ал.1,т.9 ЗПК и чл.12,ал.1,т.8 ЗПК);годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит (чл.11,ал.1, т.10 ЗПК и чл.12,ал.1,т.9 ЗПК); условията за издължаване на кредита от потребителя, включително

погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването (чл.11,ал.1, т.11 и т. 12 ЗПК); наличието на право на отказ на потребителя от договора (чл.11,ал.1, т.20 ЗПК). Следователно *неоснователно* е предявеното от ответната страна възражение за недействителност на процесния кредитен договор по чл.22 във връзка с чл.11, ал.1, т.10 ЗПК.

Неоснователни са и възраженията на ответната страна за нищожност на договорните клаузи за договорна лихва и за неустойка по смисъла на чл.143,ал.2, т.10 и т.19 ЗЗП/ в редакцията, изменена с ДВ, бр.100/2019г. / , тъй като видно от изрично посоченото в декларациите , които са неразделна част от процесния договор, подписвайки този договор ответникът лично е удостоверила, че е бил предварително запозната с всички договорни клаузи, както и с икономическите последици от сключването на договора.

Според посоченото в приетото в заседанието на 15.12.2023г. заключение по съдебно-счетоводната експертиза годишния процент на разходите по процесния договор е 48,89 % , т.е. колкото е посочен в договора. Възражението на ответната страна в обратния смисъл е неоснователно. В конкретния случай в ГПР не следва да се включва стойността на допълнителните услуги „Фаст” и „Флекси” , тъй като според §1 от ДР нна ЗПК в ГПР не се включват разходите за допълнителните услуги , когато сключването на допълнително споразумение за тези допълнителни услуги не е задължително условие за получаване на кредита или за получаването му при предлаганите условия , а в конкретния случай изрично е посочено в договора и в общите условия, че допълнителните услуги „Фаст” и „Флекси” ,се предоставят по искане на кредитополучателя и не са условие за сключване на кредитния договор. Поради това изчисления по искане на ответника от вещото лице в заключението по съдебно-счетоводната експертиза размер на ГПР с включени разходи за услугите „Фаст” и „Флекси” е *правоирелевантен*. Както е посочено и от вещото лице според чл.19,ал.4 ЗПК ГПР може да достигне до 50 % , който размер не е превишавал в конкретния случай.

По настоящото дело не е доказана явна нееквивалентност между предоставената услуга и уговорената цена. Уговореният лихвен процент от 41 % е в съответствие с размерите на лихвените проценти по договори за потребителски кредит за кратки срокове с небанкови институции и при фиксираност за целия срок на договора. Следователно не е доказано процесния договор да нарушава добрите нрави по смисъла на чл.26 ЗЗД. Възражението на ответника за нищожност на договора поради противоречие с добрите нрави е неоснователно.

Както бе посочено , допълнителните услуги „Фаст” и „Флекси” са предоставени на ответника по негово изрично съгласие , удостоверено с подписа му под договора , включително и с подписа му под декларация Г към договора. Поради тази причина възражението на ответника за нищожност на клаузите за тези допълнителни услуги е неоснователно.

Неоснователни са и възраженията на ответника за нищожност на договорните клаузи

за ГЛП и за ГПК по смисъла на чл.143,ал.2, т.10 и т.19 ЗЗП/ в редакцията, изменена с ДВ, бр.100/2019г. /, предишни чл.143,ал.2, т.9 и т.18 ЗПК/, на които се позовава ответната страна в отговора на исковата молба-б.с., тъй като в процесния договор за кредит страните са посочили , че кредитополучателят удостоверява , че е получил и е запознат предварително от кредитодателя с всички условия по настоящия индивидуален договор и с Общите условия , приложими към него , а в декларация А към договора е удостоверено , че ответникът като кредитополучател е получил от кредитодателя Стандартен европейски формуляр, посочващ индивидуалните условия по кредита, предмет на договора. Следователно ответникът , подписвайки процесния договор , лично е удостоверил, че е бил предварително запознат с всички договорни клаузи , както и с икономическите последици от сключването на договора.

Не се спори между страните , че *ищецът е изпълнил задължението си на кредитодател* по процесния договор да предостави уговорената парична сума като кредит на ответника.

Според удостовереното в представеното с исковата молба *Извлечение по сметка към Договор за потребителски кредит № ****г.* ответникът е платил месечните вноски от първа до девета , т.е. вноските с падежи от 10.09.2020г. до 10.05.2021г. и част от десетата вноска с падеж на 10.06.2021г. , като извършените от него плащания са с общ размер от 1 509,79 лв, като остават дължими **1 185,61 лв**, което е сбора от останалите вноски *с падежи от 10.06.2021г. до 10.02.2022г.*, които не са платени. Ответната страна не е оспорила изрично съдържанието на това извлечение от сметка.

Според приетото в заседанието на 15.12.2023г. заключение по съдебно-счетоводната експертиза , неоспорено от страните , ответникът е извършил и плащане на 21.06.2022г. в размер на 300 лв , т.е след предявяване на исковата молба , както и още едно плащане в размер на 160 лв , които не са включени в извлечението от сметка , което е изготвено към датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК – 30.03.2022г. Но според посоченото в обстоятелствената част на исковата молба *в извлечението от сметка не са посочени сумите за лихви за забава* , които също са погасени с плащанията на ответника. Това е причината , поради която в извлечението от сметки не е посочен целия сбор от извършените от ответника плащания , а само тази част , с която са погасени месечните вноски, без лихвите за забава по смъсила на чл.86, ал.1 ЗЗД.

В неплатените вноски се включват не само *главницата* (сумата, предоставена като кредит), но и *договореното възнаграждение* , както и стойността на *допълнителните услуги „Флекси „ и „Фаст ”* . В общата неплатена сума от **1 185, 61 лв** се включват : **670, 47 лв** *главница* , **99, 14 лв** *договорно възнаграждение* , **160 лв** *цена на допълнителната услуга „Фаст”* и **256 лв** *цена на допълнителната услуга „Флекси*.

С оглед изпадането в забава на ответника относно плащането на погасителните вноски за него е възникнало и задължението за плащане на *мораторна лихва* по чл.86,ал.1 ЗЗД , за което не се спори , че е в размер на **77, 09 лв** за процесния период от 11.09.2020г. до 10.02.2022г.

По делото няма доказателства за изпълнение от ответника на задължението му за плащане на дължимите от него месечни погасителни вноски по Договора за потребителски кредит П.К. Стандарт” № ****г. в посочения размер, както и на мораторните лихви. Поради това прилагайки правните последици, в които се състои доказателствената тежест по чл.154,ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК, съдът приема, че ответникът не е изпълнил посоченото задължение към ищцовото дружество. Тъй като по делото е доказано съществуването и изискуемостта на претендираните от ищцовото дружество вземания , исковете по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1,предл.1 ЗЗД във връзка с чл.240 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД са основателни и следва да бъдат уважени изцяло.

Относно основателността на насрещния иск по чл.55,ал.1,предл.1 ЗЗД :

Този иск е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Както бе посочено във връзка с исковете по чл.422 ГПК , процесния Договор за потребителски кредит П.К. Стандарт” № ****. е действителен , както и всички негови клаузи , включително клаузите за лихви , за ГПР и за допълнителните услуги „Фаст” и „Флекси”. Следователно всички плащания на ответника по този договор са с правно и фактическо основания , както бе установено във връзка с предявените искове по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1,предл.1 ЗЗД във връзка с чл.240 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД.

Сумата от 609,79 лв е платена от ищеца по насрещния иск Ф. Б. А. *в изпълнение на задълженията му като кредитополучател* по Договор за потребителски кредит П.К. Стандарт” № ****. Следователно сумата от 609,79 лв е платена *с основание и не подлежи на връщане*. Искът по чл.55,ал.1,предл.1 ЗЗД е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен изцяло.

Относно разноските по делото :

С оглед уважаването на първоначалните искове и отхвърлянето на насрещния иск на ищеца следва да бъдат присъдени направените по делото *разноски* – платената от него държавна такса за предявяването на исковата молба (149,44 лв).

Ищцовата страна претендира присъждане и на юрисконсултско възнаграждение, каквото ѝ се полага на основание чл.78,ал.8 ГПК, тъй като е представлявана по настоящото дело от юрисконсулт. Това искане следва да бъде уважено. Размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определен съгласно действащата редакция на чл.78,ал.8 ГПК-200 лв. В останалата му част до пълния предявен размер от 300 лв искането на ищеца за юрисконсултско възнаграждение в исковото производство следва да бъде отхвърлено.

На ответника не следва да бъдат присъдени разноски , тъй като исковете на ищеца са уважени изцяло , а несрещният иск е отхвърлен.

С оглед изрично постановеното в мотивите и в диспозитива на т.12 от Тълкувателно решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС с настоящото съдебно решение следва да бъде

определен и окончателния размер на разноските в заповедното производство, като бъдат *осъдени* страните да ги заплатят.

На ищеца (заявител в заповедното производство) следва да бъдат присъдени разноските, направени от него в заповедното производство – платената държавна такса (25,56 лв), както и юрисконсултското възнаграждение, присъдено със заповедта по чл.410 ГПК (180 лв).

На ответника (длъжник в заповедното производство) не следва да бъдат присъдени разноски, тъй като претенциите срещу него са уважени изцяло.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1,предл.1 ЗЗД във връзка с чл.240 ЗЗД във връзка с чл.286 ТЗ и чл.86,ал.1 ЗЗД**, че **Ф. Б. А.**, ЕГН: *****, гр. София, бул. „****“, със съдебен адрес : град София, ул. -***, Адвокатско дружество „Н. и А”, чрез адв. Я. Н., **ДЪЛЖИ** на „П.К., ЕИК: ****“, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „****“, следните суми : **670,47 лв** (шестстотин и седемдесет лева и четиридесет и седем стотинки), представляваща *главница* по Договор за потребителски кредит № ****г. между страните; **77,09 лв** (седемдесет и седем лева и девет стотинки), представляващи *мораторна лихва* за периода от 11.09.2020г. до 10.02.2022г. ; **99,14 лв** (деветдесет и девет лева и четиринадесет стотинки), представляваща *договорно възнаграждение* по същия договор за периода от 10.07.2021г. до 10.02.2022г.; **160 лв** (сто и шестдесет лева), представляващи *възнаграждение за ползвана допълнителна слуга „Флекси“* по същия договор, и **256 лв** (двеста петдесет и шест лева), представляващи *възнаграждение за ползвана допълнителна слуга „Фаст“* по същия договор, заедно със *законната лихва* върху тази сума от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК - 30.03.2022г. до окончателното плащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 16741/20122г. по описа на СРС,68 състав.

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователен предявения от **Ф. Б. А.**, ЕГН: *****, гр. София, бул. „****“, със съдебен адрес : град София, ул. -***, Адвокатско дружество „Н. и А”, чрез адв. Я. Н., против „П.К., ЕИК: ****“, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „****“, *осъдителен иск* по **чл.55, ал.1, предл.1 ЗЗД** за осъждане на „П.К. да заплати на **Ф. Б. А.** сумата от **609, 79 лв** (шестстотин и девет лева и седемдесет и девет стотинки), която според **Ф. Б. А.** е *платена без основание* на „П.К., тъй като не е дължал уговорените лихви, допълнителни възнаграждения и цени на допълнителни услуги по нищожния договор Договор за потребителски кредит № ****г. между страните.

ОСЪЖДА **Ф. Б. А.**, ЕГН: *****, гр. София, бул. „****“, със съдебен адрес : град София, ул. -*** Адвокатско дружество „Н. и А”, чрез адв. Я. Н., **ДА ЗАПЛАТИ** на „П.К., ЕИК: ****“, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „****“, следните

суми: **149,44 лв** (сто четиридесет и девет лева и четиридесет и четири стотинки), представляващи направените от ищеца *разноски* по настоящото исково производство – платената държавна такса за предявяване на исковата молба (**чл. 78,ал.1 ГПК**); **200 лв** (двеста лева), представляващи полагащото се на ищцовото дружество *юрисконсултско възнаграждение* в настоящото исково производство (**чл.78,ал.8 ГПК**); **25,56 лв** (двадесет и пет лева и петдесет и шест стотинки), представляващи направените от ищеца *разноски* по заповедното производство по гр.д. № 16741/ 2022г. по описа на СРС,68 състав – платената държавна такса за предявяване на заявлението по чл.410 ГПК (**т.12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС**), и **180 лв** (сто и осемдесет лева), представляващи полагащото се на ищцовото дружество *юрисконсултско възнаграждение* в заповедното производство по гр.д. № 16741/ 2022г. по описа на СРС,68 състав (**т.12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС**).

ОТХВЪРЛЯ в останалата ѝ част претенцията по **чл.78,ал.8 ГПК** на ищеца „П.К. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в настоящото исково производство до пълния предявен размер от **300 лв** (триста лева).

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____